

vedblevet at affordre Arvesæsterne disse to Arbeidsdage, som falde dem temmelig besværligt, da de kunne fordres af Folk, der boe i en Afstand af 3 Miles Distance, selv om de ikke ere Lodseiere til saadanne Aaer. Man har derfor anseet det for hensigtsmæssigt, at Loven blev udvidet derhen, at saadanne Arbeider og andre lignende, som Udvalget ikke kender nærmere til, kunde blive afløste, og derfor er der tilføjet og lignende Arbeider. Endvidere skal jeg endnu tilføje mig blot at give den Oplysning, at, da Lovudkastet kun omtaler Arvesæstere, har det Spørgsmaal været opkastet i Udvalget, om man ikke ogsaa skulde søge Loven udvidet til Fæstehuusmænd paa Domainegodsferne, men efter de Oplysninger, som den høitagtede Indenrigsminister velvilligt har meddeelt Udvalget, vil det ikke være fornødent; thi af dem fremgaaer det, at alt det Pligtarbejde, som paahviler Fæstehuusmændene, er allerede bortfaldet, idet det med Hensyn til de 2 Arbeidsdage, som de skulle gjøre, allerede efter Overenskomst er blevet besluttet at forandre det saaledes, at Huusmændene have at erlægge 48 β istedetfor, og det er indført i hvert enkelt Fæstebrev. Den eneste Byrde, som endnu paahviler dem, er Klapyagtsdagene, men efter Loven af 25de Marts 1851. § 12 ere disse afløselige. Det har saaledes ikke været fornødent at gjøre nogen Forandring i Lovudkastet i denne Henseende. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale den Forandring, Udvalget har foreslaaet i Lovudkastet.

Indenrigsministeren: Det er allerede bemærket af den ærede Ordfører for Udvalget, at den nye Redaction af Lovudkastet, der foreligger Thinget, er foreslaaet efter Conference med mig, og jeg kan ikke andet end erkende, at Udvalget og dets Ordfører, ved at være gaaede ind paa en dybere Undersøgelse af disse Forhold, have bidraget til, at Meningen af Loven, som iøvrigt er usforandret, er bleven tydeligere udtrykt. Jeg skal endnu kun tilføje en Bemærkning med Hensyn til Tillæget til Loven, at den ingen Forandring skal gjøre med Hensyn til de Kjørler og Arbeider, som udfordres til Kirker, til Skoler og til, hvad

der staar lige hermed, andre offentlige og communale Niemed. — Dette er nu vistnok ogsaa Lovudkastets Mening, men jeg maa dog erkende det for rigtigt, at man i Udvalget foranledigede samme udtryffeligt udtalt; thi en Deel af disse Arbeider ere nævnte i Skjøderne, der for største Deelen ere gamle, tildeels fra det forrige Aarhundrede, da den nyere Lovgivning, hvorved disse Forhold ere ordnede, endnu ikke var udkommen, og derfor har man i Skjøderne optaget en Deel Bestemmelser, som nu findes i den senere almindelige Lovgivning. Det er jo iøvrigt klart, at Arvesæsterne, Gaardmænd, Boelsmænd og andre Eiendomsmand paa de kongelige Domainegodsfer ikke ved denne Lov skulle bringes ud af den Stilling, hvori alle Landbrugere ere efter den almindelige Lovgivning; Niemedet er netop at faae ophævet de Afvigelsler fra den almindelige Lovgivnings Forskrifter om Arbeider, som endnu finde Sted paa Domainegodsferne.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Udvalgets Indstilling (s. Anhang B. Sp. 104) under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 45 Stemmer.

Som Følge heraf bortfaldt Lovudkastets Indhold.

Udvalgets Forslag til en forandret Titel, saalydende:

Udkast til en Lov, angaaende Afsløsning af de Arvesæstere paa de kongelige Domainegodsfer, ifølge deres Skjøder og Forordningen af 26de Juni 1844 § 2 paahvilende Kjørlet og Arbeider ved tages uden Afstemning som en Følge af den foregaaende Afstemning.

Derefter fattedes Udkastet i dets Heelhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, oplæstes: